

Parohia ”Sf. Ierarh Dosoftei” Vorovești II
Localitatea Vorovești com. Miroslava, jud Iași
Pr. paroh Barbacaru Bogdan Vasile
Email: parohiasfdosoftei@yahoo.com

Câteva gânduri sintetizate la Duminica Înfricoșatei Judecăți

(Evanghelia de la Matei 25, 31-46)
14 febr 2026

1. Judecata finală ne arată că dreptatea își va spune ultimul cuvânt. Nedreptatea nu are ultimul cuvânt. Dumnezeu are întotdeauna ultimul cuvânt. Mulți oameni au murit cum se spune cu dreptatea in mână. Nu le-a făcut nimeni dreptate. Dumnezeu nu lasă dreptatea batjocorită, de aceea există Marea Judecată, unde dreptatea este repusă pe scaun.
2. De ce ne judecă Hristos? Pentru că El a fost om ca și noi și a trăit după condițiile pe care le avem și noi. Toată dreptatea Dumnezeu o dă Fiului, Cel mai îndreptățit să facă dreptate.
3. Cei care nu cred în Judecata Finală se comportă ca niste dumnezei pe Pământ, pregătesc tunuri financiare, tulburări sociale, viclenii, declin economic ale multor țări și războaie fratricide. Dumnezeu este un *mare server* care transmite în conștiință ce este bine ca omul să facă și ce nu este bine să facă. Există în noi sentimentul de bine si rău.
4. Sf Pavel zice: „**toţi trebuie să ne înfăţişăm înaintea scaunului de judecată al lui Hristos, ca să ia fiecare după cele ce a făcut prin trup, ori bine, ori rău”.** (2 Cor 5, 10). Domnul ne previne că o să avem examen și ne dă și subiectele chiar înainte de examen, apoi ne dă si semne care ne avertizează că se apropie examenul. Am fost preveniți; tot ce s-a spus în Evanghelii s-a împlinit și se împlinește sub ochii noștri; știm de venirea profetilor mincinoși, știm de venirea lui Antihrist, știm de pecetluirea pe care o va face Antihrist. Nu știm ziua exactă, în rest știm tot ce trebuie să știm. Nu avem

scuze. La un moment dat toți vor învia. Toți care s-au născut până atunci: bărbați, femei, tineri, bătrâni și vor avea aceeași vârstă și un altfel de trup, vor păstra amprenta faptelor lor pentru veșnicie.

5. Mărturisim și în Crez că Hristos va veni să judece viii și morții. De asemenea Sf. Evanghelist Ioan afirmă: **Şi vor ieşi, cei ce au făcut cele bune spre învierea vieţii şi cei ce au făcut cele rele spre învierea osândirii.** (Ioan 5, 29)

3. Nu vor fi martori care să ne dea pe față. Nu. Fiecare va ști tot ce a făcut bine sau rău în viață. Unii vor fi îndreptățiți, iar alții osândiți. La Judecată se vor arăta cele ascunse ale inimii. Fiecare se va vedea așa cum este și vom fi judecați prin Legea libertății. Judecata va dura doar o clipă. Vremea milei dumnezeiești se va încheia atunci. Frica va cuprinde pe tot sufletul; acum se hotărăște viața noastră. Se vor judeca fapte, cuvinte, gânduri . Nimic nu va fi tăinuit. Noi singuri ne vom vedea pe noi înșine așa cum suntem. Preoții vor fi întrebați de jurământul făcut la hirotonie, călugării la fel, credincioșii de făgăduințele făcută la căsătorie, de sarcinile asumate și neîndeplinite
4. Mai este încă timp, din fericire; să ne întoarcem de la calea cea rea prin pocăință și lacrimi. Timpul este posibilitatea dată de Dumnezeu ca să ne pocăim.
5. Domnul nu cere nevoințe mari de la noi, ci doar milă și dragoste frățească: **Fiţi milostivi, precum şi Tatăl vostru este milostiv.(Luca 6, 36), „Să vă iubiţi unul pe altul. (Ioan 13, 34), „Nu judecaţi şi nu veţi fi judecaţi; nu osândiţi şi nu veţi fi osândiţi; iertaţi şi veţi fi iertaţi” (Luca 6, 37), „Fiţi milostivi, precum şi Tatăl vostru este milostiv” (Luca 6, 36). Pare să fie greu?** Din viermi trebuie să devenim

fluturi. Să devenim tot mai buni zi de zi. Să ne reconfigurăm viața. Ținta noastră – este înduhovnicirea noastră.

6. Să vedem acum care este atitudinea caprelor. Capra este un animal îndărătnic, neascultător care adesea se rupe de turmă. Arată multă trufie și slavă deșartă. Capra se expune unor pericole pe care nu le conștientizează. Caprele sunt de fapt oamenii care s-au rupt de comunitate, care nu stau în comuniune, care se izolează și cred că sunt bine, cei care strigă că vor libertate ca să facă orice, adesea fără morală sau la limita ei, cei care vor să fie distincți, diferiți, *cool*, singulari, care vor să se evidențieze, care nu acceptă reguli. Caprele cad în cursa diavolului care stă ca un lup și așteaptă pe cine să înghită.Oamenii care se aseamănă cu caprelor uită atenționarea Sf. Pavel:” **Căci lupta noastră nu este împotriva trupului şi a sângelui, ci împotriva începătoriilor, împotriva stăpâniilor, împotriva stăpânitorilor întunericului acestui veac, împotriva duhurilor răutăţii, care sunt în văzduh.” (Efeseni 6, 12)** Nici Adam n-a respectat regulile din Rai si știm ce a pățit. Caprele nici in ceasul al 12-lea nu renunță la îndărătnicia lor. Caprele ar fi trebuit să zică: *Doamne iartă-ne* , dar n-au făcut-o, ci s-au împotrivit și acum în ultimul ceas. Dumnezeu le-ar fi dat iertare.
7. Dacă vorbim de oi și capre, vorbim de un țarc în care sunt închise acestea. Țarcul este de fapt Biserica care are regulile ei care îi protejează pe cei din interior de pericolele din afară. Viața fără reguli, fără respectarea unor porunci dumnezeiesti devine haos.
8. Focul judecății este lumina iubirii lui Dumnezeu. Pentru cei curați este lumină mângâietoare, dar pentru cei necurați, nepocăiți este foc arzător.

Omul păcătos care nu s-a întors de la păcatul său nu mai poate primi iubirea lui Dumnezeu care îl arde. Cel păcătos nu se poate desprinde de focul păcatului care îl chinuie. Iadul este rodul nu al păcatului, ci al nepocăinței, al încrâncenării. Focul Iadului este regretul imens al despărțirii de Dumnezeu, este arderea conștiinței depărtate de Dumnezeu. Focul cel vesnic s-a pregătit diavolului, nu omului.

9. Judecata nu se face după cât de multe rugăciuni am spus, ci după criteriul milostivirii si al smereniei. Raiul este comuniune și păcatul este ceva care dezbină, desparte. În Rai va fi o transparență deplină, o spovedanie continuă, vom ști totul despre toți și despre toate. Tot ce este întunecat în sufletele noastre trebuie șters prin spovedanie și pocăință, dar înainte de a trece din viața aceasta.
10. Împărăția s-a pregătit celor buni încă de la întemeierea lumii. Aceasta arată că facerea de bine este natura umană, iar răul este distorsiune, cariu, chin, abatere de la normalitate. Cel care face rău se distruge pe sine însuși mai întâi, apoi pe ceilalți.
11. Hristos cere să-i iubim pe cei din închisoare, doar să-i vizităm, nu să-i scoatem de acolo. Dacă cel închis a greșit cu ceva, noi n-avem dreptul să-l judecăm
12. Prin iubire se reface Trupul lui Hristos. Dacă Hristos se dă pe Sine Trup si Sânge pentru cel păcătos, noi la rândul nostru ce trebuie să dăm pentru cel de lângă noi? Oare nu suntem datori cu nimic? Toți suntem interconectați. De aceea la Botez grantează nașii, la Cununie, la fel garantează nașii, Părinții garantează pentru copiii lor, mama garantează

pentru fiul ei, șoferul de tramvai ne asigură că ne va duce la destinație, pilotul de avion se angajează că ne va duce teferi la destinație, omul care vine la spovedit are încredere in preot șamd. De aici rezultă că trebuie să avem grijă unii de alții. Pe aceasta se bazează se întemeiază filantropia, facerea de bine, educația copiilor si a tinerilor. Și Hristos a făcut filantropie cu noi oamenii și ce filantropie! Suntem creați să fim milostivi. În clipa când nu mai suntem milostivi ne ieșim din fire.

13. Nu poți avea o relație bună cu semenii fără o relație bună cu Dumnezeu și invers. De la El ne încărcăm cu putere, de la El ne luăm viața, sănătatea, harul sfințitor.

Să ne pregătim încontinuu, căci judecata lui Hristos se apropie cu fiecare zi care trece. Chiar dacă nu vom prinde această judecată finală, adică cea de a Doua Venire, să înțelegem că ieșirea din acestă viață este tot o judecată care ne așteaptă pe fiecare și de care nimeni nu va putea scăpa. Să ne pregătim pentru ea prin plâns, pocăință, spovedanie, împărtășire, rugăciune, participare la slujbele Bisericii noastre apostolești.

Să fiți binecuvântați cu toții.

Pr. Barbacaru Bogdan Vasile